

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2005. december 15. *

A C-232/04. és C-233/04. sz. egyesített ügyekben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában,
amelyet az Arbeitsgericht Düsseldorf (Németország) a Bírósághoz 2004. június 3-án
érkezett 2004. május 5-i határozataival terjesztett elő az előtte

Nurten Güney-Görres (C-232/04.),

Gul Demir (C-233/04.)

és

a Securicor Aviation (Germany) Ltd,

a Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG

* Az eljárás nyelve: német.

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Rosas tanácselnök, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, A. Borg Barthet(előadó) és U. Løhmus bírák ,

főtanácsnok: M. Poiares Maduro,
hivatalvezető: K. Sztranc tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2005. április 20-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG képviselőjében F. Kasper, T. Wegmann és L. Kolks Rechtsanwälte,
- a Securicor Aviation (Germany) Ltd képviselőjében C. Berger Rechtsanwalt,
- a Németországi Szövetségi Köztársaság képviselőjében C.-D. Quassowski, A. Tiemann, valamint M. Lumma és U. Forsthoff, meghatalmazotti minőségben,

— az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében G. Rozet, H. Kreppel és F. Erlbacher, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2005. június 16-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv (HL L 82., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 98. o.) 1. cikkének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmeket azon eljárás keretében terjesztették elő, amelyet Nurten Güney-Görres (C-232/04. sz. ügy) és Gul Demir (C-233/04. sz. ügy) indított a Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG (a továbbiakban: Kötter), a düsseldorfi repülőtéren az utasok és poggyászok biztonsági ellenőrzéséért szerződés alapján felelős vállalkozás és volt munkáltatójuk, a Securicor Aviation (Germany) Ltd (a továbbiakban: Securicor), ugyanazon szolgáltatások ellátásáért egy megszüntetett szerződés alapján korábban felelős vállalkozás ellen. E munkavállalók keresetet nyújtottak be az Arbeitsgericht Düsseldorfhoz (munkaügyi bíróság) a Kötter ellen annak megállapítása érdekében, hogy a Bürgerliches Gesetzbuch (német polgári törvénykönyv, a továbbiakban: BGB) 613a. §-a —, amely a 2001/23 irányelv német jogba való átültetését biztosította — alapján a Securicor és köztük fennállt korábbi munkaviszony folytatódott a Kötterrel.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

3 A 2001/23 irányelv a 98/50/EK tanácsi irányelvvel (HL L 201., 88. o.) módosított, a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek és üzletrészek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1977. február 14-i 77/187/EGK tanácsi irányelvet (HL L 61., 26. o.) kodifikálja.

4 A 2001/23 irányelv hatályát az 1. cikk határozza meg, amely a következőket írja elő:

„(1) a) Ezt az irányelvet kell alkalmazni valamely vállalkozás, üzlet vagy ezek egy részének más munkáltató részére szerződés alapján történő átruházása vagy összefonódása esetén.

b) Az a) albekezdésnek és ennek a cikknek a további rendelkezései tárgyában, ezen irányelv értelmében akkor jön létre átruházás, ha olyan gazdasági egység kerül átruházásra, amely megtartja identitását, azaz az erőforrások olyan szervezett csoportja marad, amelynek célja, hogy fő vagy kiegészítő gazdasági tevékenységet folytasson.

[...]”

- 5 A 2001/23 irányelv 1. cikkének szövege azonos a 98/50 irányelvvel módosított 77/187 irányelv 1. cikkével, a módosító irányelv negyedik preambulumbekkezdése a következőképpen fogalmaz:

„A jogbiztonság és az átláthatóság érdekében szükségessé vált az átruházás jogi fogalmának tisztázása a Bíróság esetjogának fényében. Ez azonban nem változtatta meg a Bíróságnak a 77/187/EGK irányelv hatályára vonatkozó értelmezését”.

- 6 A 2001/23 irányelv 3. és 4. cikke a következő rendelkezéseket tartalmazza:

„3. cikk

(1) Az átadót illető, az átruházás napján fennálló munkaszerződésből vagy munkaviszonyból eredő jogok és kötelezettségek az ilyen átruházásból eredően átszállnak a kedvezményezettre.

[...]

4. cikk

(1) A vállalkozás, üzlet vagy ezek egy részének átruházása önmagában nem teremt jogalapot az átadó vagy a kedvezményezett általi elbocsátásra. Ez a rendelkezés nem

akadályozza az olyan elbocsátásokat, amelyeknek oka gazdasági, műszaki vagy szervezeti jellegű, és a munkaerő tekintetében változásokat eredményez.

[...]"

A nemzeti jog

- 7 A munkaszerződéseknek üzletátruházás miatti átszállását és az azzal együttjáró elbocsátási tilalmat a BGB „Jogok és kötelezettségek üzletátruházás esetén” című 613a. §-a szabályozza. E rendelkezés így szól:

- (1) Egy üzlet vagy üzletrész jogügylettel történő átruházása időpontjában fennálló, munkaviszonyból származó jogok és kötelezettségek az átruházás tényéből eredően a jogutódra szállnak át. Amennyiben e jogokat és kötelezettségeket kollektív szerződés vagy üzemi megállapodás rögzíti, azok az új munkaadó és a munkavállaló közötti munkaviszony szerves részét képezik, és azokat az átruházást követő évben a munkavállaló hátrányára módosítani nem lehet. A második mondat nem alkalmazandó, amennyiben a jogokat és kötelezettségeket az új munkaadó tekintetében más kollektív szerződés vagy üzemi megállapodás szabályozza. A második mondatban foglalt határidő leteltét megelőzően a jogokat és kötelezettségeket csak akkor lehet módosítani, ha a kollektív szerződés vagy üzemi megállapodás már nem hatályos, vagy az új munkaadó és a munkavállaló megállapodása alapján alkalmazandó egyéb kollektív szerződés nem tartalmaz mindkét félre kötelező rendelkezéseket.

- (2) A korábbi és az új munkaadó egyetemlegesen felelős az (1) bekezdésben foglalt kötelezettségekért, amennyiben azok az átruházás előtt keletkeztek, és az átruházást követő egy éven belül válnak esedékessé. Amennyiben e kötelezettségek az átruházást követően válnak esedékessé, a korábbi munkaadó csak az átruházásig eltelt időszakkal arányos részben felelős.
- (3) A (2) bekezdés nem alkalmazandó, ha valamely jogi személy vagy személyegyesítő társaság átalakulással megszűnik.
- (4) A munkavállalónak a korábbi munkáltató vagy az új tulajdonos általi, az üzlet vagy üzletrész átruházására tekintettel történt elbocsátása semmis. Ez a rendelkezés nem érinti a munkaviszony egyéb okokból való felmondásához való jogot.
- (5) A korábbi munkáltatónak vagy az új tulajdonosnak írásban, az átruházást megelőzően értesítenie kell az érintett munkavállalókat:
- 1) az átruházás rögzített vagy javasolt időpontjáról,
 - 2) az átruházás okáról,
 - 3) az átruházásnak a munkavállalókat érintő jogi, gazdasági és szociális következményeiről,

4) a munkavállalókat érintő, tervezett intézkedésekről.

(6) A munkavállaló írásban ellentmondást terjeszthet elő a munkaszerződés átszállásával szemben az (5) bekezdésben meghatározott információk közlésétől számított egy hónapon belül. Az ellentmondást a korábbi munkáltatóval vagy az új tulajdonossal kell közölni”.

A tények

- 8 Nurten Güney-Görres és Gul Demir, az alapeljárás felperesei a C-232/04. és C-233/04. sz. ügyekben, biztonsági alkalmazottként határozatlan időre szóló munkaviszonyban álltak a Securicorral, és a düsseldorfi repülőtéren dolgoztak az utasok és poggyászok biztonsági ellenőrzésénél.
- 9 A német állammal (képviseli: a Bundesministerium des Inneren [szövetségi belügyminisztérium, a továbbiakban: BMI]) 2000. április 5-én kötött szerződés értelmében a Luftverkehrsgesetz (légiközlekedési törvény) 1999. március 27-én hatályos változata (BGBl. 1999. I., 550. o.) 29c. §-a (1) bekezdésének harmadik mondatával összhangban az Aviation Defence International Germany Ltd-t bízták meg a düsseldorfi repülőtéren az utasok és poggyászok biztonsági ellenőrzésével. A Securicor elkezdte e szerződés végrehajtását, amely 2003. december 31-én lejárt.
- 10 E szerződés kikötései szerint a német állam a Securicor rendelkezésére bocsátotta az utasok ellenőrzéséhez szükséges légiközlekedés-védelmi berendezéseket, többek között fémkereső kapukat, futószalagos automata röntgenrendszert (csomagvizsgáló berendezéseket és röntgenkészülékeket), kézi fémkeresőket és robbanóanyag-keresőket.

- 11 A Securicor 306 munkavállalót foglalkoztatott, amelyből 295-en kizárólag az utasok ellenőrzésénél dolgoztak. Ezen utóbbi feladattal megbízott alkalmazottak legalább négyhetes különleges képzésen vettek részt, repülésbiztonsági asszisztensi vizsgát kellett tenniük, valamint az ellenőrzési tevékenység végzésére feljogosító hatósági felhatalmazást kellett szerezniük. E munkavállalók a Bundesgrenzschutz (szövetségi határvédelmi rendőrség) hatáskörrel rendelkező szolgálatának felügyelete alá tartoztak az utasellenőrzési tevékenység gyakorlása során.
- 12 2003. június 5-i levelével a BMI tudatta a Securicorral, hogy a düsseldorfi repülőtéri utasellenőrzésre vonatkozó szerződéses kapcsolatot nem hosszabbítják meg 2003. december 31-e után. 2003. szeptember 16-án a BMI tájékoztatta a Securicort, hogy a szerződést odaítélte a Kötternek.
- 13 A Securicor kérésére válaszul a Kötter vezetője kijelentette, hogy nem érdeklődik az üzletátvétel iránt. Ezen túlmenően a Kötter 2003. november 17-i levelével tudatta a Securicorral, hogy az utóbbi munkavállalóinak csak kis részét kívánja átvenni.
- 14 2003. november 26-i leveleivel a Securicor 2003. december 31-i hatállyal felmondta Nurten Güney-Görresszel és Gul Demirrel kötött munkaszerződéseit. Úgyszintén felmondta a német állammal kötött szerződés alapján foglalkoztatott összes munkavállaló szerződését.
- 15 2003. december 31-én a Securicor megszüntette a német állam által rábízott ellenőrzési feladatok végzését a düsseldorfi repülőtéren.

- 16 2004. január 1-jétől kezdve a német állammal kötött szerződés értelmében a Kötter biztosította az utas- és poggyászellenőrzést a fent említett repülőtéren. A szerződés tárgya lényegében ugyanaz volt, mint a Securicorral kötött szerződésé. A Kötter szintén a német állam tulajdonába tartozó légitököledés-védelmi berendezéseket használta.
- 17 A Kötter ugyanezen a napon átvett 167, korábban a Securicornál foglalkoztatott munkavállalót, azonban Nurten Güney-Görres és Gul Demir nem volt köztük. A Kötter által átvett, az utasok ellenőrzésével foglalkozó munkavállalók szintén a Bundesgrenzschutz hatáskörrel rendelkező szolgálatának felügyelete alá tartoztak.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 18 Az alapeljárások arra vonatkoznak, hogy a kérdéses munkaszerződések Securicor általi 2003. december 31-i hatállyal történő felmondása megszüntette-e a felperesek és a Securicor, és/vagy a felperesek és a Kötter közötti munkaviszonyt, vagy pedig e felmondás az üzletátruházás körébe tartozik, és a munkaviszonyok átszálltak a Kötterre a 2001/23 irányelv 1. cikke szerinti üzletátruházás révén.
- 19 Az Arbeitsgericht Düsseldorf szerint az eljárások kimenetele a 2001/23 irányelv 1. cikke szerinti „üzletátruházás” fogalmának értelmezésétől függ.
- 20 A kérdést előterjesztő bíróság arra hivatkozik, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján a szerződés nyertes ajánlattevője részére történő vagyonátruházás megléte az üzletátruházás egyik jellemző eleme. E bíróság arra szeretne választ kapni, hogy a

közösségi jog engedi-e a vagyónátruházás meglétét annak alárendelni, hogy a vagyont saját üzleti felhasználás keretében használják, amely szempontot a Bundesarbeitsgericht (szövetségi munkaügyi bíróság) ítélezési gyakorlata vezetett be.

- 21 Az Arbeitsgericht Düsseldorf úgy véli, hogy az alapeljárás eldöntése céljából döntő jelentőségű lenne azt megtudni, hogy átszálltak-e a Securicorról a Kötterre a vagyoni eszközöket képező légiközlekedés-védelmi berendezések, többek között fémkereső kapuk, futószalagos automata röntgenrendszer (csomagvizsgáló berendezések és röntgenkészülékek), kézi fémkeresők és robbanóanyag-keresők.
- 22 A kérdést előterjesztő bíróság azzal érvel, hogy e berendezések nem képezik saját üzleti felhasználás tárgyát, amennyiben azok fenntartása az ajánlatkérő német állam kötelezettsége volt, és ennek költségeit szintén neki kellett állnia. Az érintett ajánlattevőknek egyébként nem volt semmilyen lehetőségük, hogy e berendezéseket a saját maguk hasznára használják. Nem húzhattak belőlük további gazdasági előnyöket, és nem határozhatták meg e berendezések hasznosításának módját és körét. Másrészt a dokumentáció előírta, hogy kötelező e berendezéseket használni.
- 23 E körülmények között az Arbeitsgericht Düsseldorf felfüggesztette az előtte folyamatban lévő eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Ha új szerződések odaítélésével kapcsolatban, és a minden tényezőre kiterjedő vizsgálat során a 2001/23/EK irányelv 1. cikke szerinti üzletátruházás meglétét vizsgáljuk – a tulajdonjogtól függetlenül –, az eredeti ajánlattevőtől az új

ajánlattevő részére történő vagyonátruházás fennállása megállapításának feltétele-e, hogy a kedvezményezett a vagyont saját üzleti felhasználás céljából ruházta át? Következésképpen a vagyonátruházás elengedhetetlen feltétele-e az, hogy az ajánlattevőre átruházzák azt a jogot, hogy saját üzleti érdekeinek megfelelően meghatározhassa a vagyon felhasználásának módját? Különbséget kell-e tenni aszerint, hogy az ajánlatkérő vagyoni eszközei az ajánlattevő által nyújtott szolgáltatás »tárgyát« vagy »eszközét« képezik-e?

2) Ha a Bíróság az 1) kérdésre igenlő választ ad:

- a) Kizárt-e a vagyoni eszközöknek saját üzleti célú felhasználása, ha azokat az ajánlatkérő kizárólag használat végett nyújtotta az ajánlattevőnek, és az ajánlatkérő feladata a vagyoni eszközök fenntartása és az ahhoz kapcsolódó költségek viselése?

- b) Saját üzleti célú felhasználásról van-e szó, ha az ajánlattevő a repülőtéri biztonsági ellenőrzés végzéséhez az ajánlatkérő által nyújtott fémkereső kapukat, kézi fémkeresőket és röntgenkészülékeket használ?"

²⁴ A Bíróság elnöke 2004. július 9-i végzésével egyesítette a C-232/04. és C-233/04. sz. ügyeket az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélet meghozatala céljából.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 25 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra szeretne választ kapni, hogy a 2001/23 irányelv 1. cikke szerinti üzletátruházás meglétének értékelésekor az eredeti ajánlattevőtől az új ajánlattevő részére történő vagyónátruházás fennállása megállapításának feltétele-e, hogy a kedvezményezett a vagyont saját üzleti felhasználás céljából ruházta át. A második kérdésével e bíróság arra kéri a Bíróságot, hogy az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén határozza meg a saját üzleti felhasználás fogalmának kereteit.
- 26 A Securicor arra hivatkozik, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint elegendő a fő tárgyi eszközök átszállásának vizsgálatához, hogy az új üzemeltető használja azokat. Nincs jelentősége annak a ténynek, hogy az utóbbi saját rendelkezési joga vagy az ajánlatkérő utasításai alapján használja őket. Következésképpen a Securicor úgy véli, hogy a saját üzleti felhasználás szempontja nem tartható fenn.
- 27 A német kormány és a Kötter arra hivatkoznak, hogy az eredeti ajánlattevőtől az új ajánlattevő részére történő vagyónátruházás döntő eleme abban rejlik, hogy e vagyoni eszközöket az utóbbira saját üzleti felhasználás érdekében ruházták át. Fenntartják, hogy e szempont összhangban van a Bíróság ítélkezési gyakorlatával. A német kormány szerint e fogalmat úgy kell értelmezni, hogy az új ajánlattevő saját rendelkezési joga alapján használja e vagyoni eszközöket, és további gazdasági előnyök szerzése céljából saját maga számítja költségeit. Az a kérdés viszont, hogy az ajánlatkérő által biztosított vagyoni eszközök az ajánlattevő által nyújtott szolgáltatás „tárgyát” vagy „eszközét” képezik-e, a német kormány álláspontja szerint önmagában nem szolgálhat az egyértelmű elhatárolás alapjául.

- 28 Az Európai Közösségek Bizottsága szerint az első kérdésre nemmel kell válaszolni. Úgy véli, hogy a „vagyonátruházás” fogalmának értelmezése nem különíthető el az egyéb olyan szempontoktól, amelyeket vizsgálni kell a az üzletátruházás fennállásának vizsgálatakor. A vagyontárgyak átruházásának szempontja kapcsán a Bizottság megjegyzi, hogy a Kötter munkavállalói 2004. január 1-jétől kezdve vitathatatlanul ugyanazokat az eszközöket használták, mint a Securicor munkavállalói, így a kapukat, csomagvizsgáló berendezéseket, kézi fémkeresőket és robbanóanyagkeresőket. Felidézi a Bíróság ítélkezési gyakorlatát, amely szerint kevésbé lényeges, hogy ezen eszközök az ajánlattevő vagy más tulajdonát képezik. A Bizottság úgy véli, hogy a Bundesarbeitsgericht ítélkezési gyakorlata, miszerint a vagyoni eszközök akkor tartoznak az ajánlattevő üzeméhez, ha „a vagyoni eszközöket saját üzleti felhasználás érdekében a jogutód rendelkezésére bocsátják”, nincs összhangban a 2001/23 irányelvvel.

A Bíróság álláspontja

- 29 A 2001/23 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében „ezt az irányelvet kell alkalmazni valamely vállalkozás, üzlet vagy ezek egy részének más munkáltató részére szerződés alapján történő átruházása vagy összefonódása esetén”.
- 30 Ugyanezen cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint „ezen irányelv értelmében akkor jön létre átruházás, ha olyan gazdasági egység kerül átruházásra, amely megtartja identitását, azaz az erőforrások olyan szervezett csoportja marad, amelynek célja, hogy fő vagy kiegészítő gazdasági tevékenységet folytasson”. A 98/50 irányelv negyedik preambulumbekzdése értelmében ezt a pontosítást az átruházás fogalmának a Bíróság ítélkezési gyakorlata fényében történő tisztázása érdekében vezették be.

- 31 Ezen ítélkezési gyakorlat alapján a 2001/23 irányelv egy gazdasági egység keretén belül fennálló munkaviszony folyamatosságának a tulajdonos személyének változásától függetlenül történő biztosítására irányul. Az irányelv értelmében vett átruházás fennállása megállapításának döntő feltétele, hogy a kérdéses egység megőrzi-e azonosságát, ami az üzemeltetés tényleges folytatásából vagy átvételéből ered (lásd különösen a 24/85. sz. Spijkers-ügyben 1986. március 18-án hozott ítélet [EBHT 1986., 1119. o.] 11–12. pontját; a C-13/95. sz. Süzen-ügyben 1997. március 11-én hozott ítélet [EBHT 1997., I-1259. o.] 10. pontját; és a C-340/01. sz. Carlito Abler ügyben 2003. november 20-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-14023. o.] 29. pontját).
- 32 Ahhoz, hogy a 2001/23 irányelv alkalmazható legyen, az átruházásnak ugyanakkor egy állandó jelleggel megszervezett gazdasági egységre kell vonatkoznia, amelynek tevékenysége nem korlátozódik egy meghatározott munka elvégzésére (a C-48/94. sz. Rygaard-ügyben 1995. szeptember 19-én hozott ítélet [EBHT 1995., I-2745. o.] 20. pontja). Az egység kifejezés így a személyek és erőforrások szervezett csoportjára utal, amely lehetővé teszi egy saját célt követő gazdasági tevékenység kifejtését (lásd különösen a fent hivatkozott Süzen-ítélet 13. pontját és az Abler és társai ítélet 30. pontját).
- 33 Annak megállapításához, hogy egy állandó jelleggel megszervezett egység átruházásának feltételei megvalósultak-e, a szóban forgó műveletet jellemző összes ténybeli körülményt együttesen kell figyelembe venni, amelyek között szerepel az érintett vállalkozás vagy az üzlet típusa, az, hogy sor került-e tárgyi eszközök, azaz ingatlanok vagy ingóságok átruházására, a tárgyi eszközök értéke az átvétel időpontjában, sor került-e a vállalkozás új vezetője által a személyi állomány jelentős részének átvételére, az ügyfélkör átadására, az átruházás előtti és utáni tevékenységek hasonlóságának mértéke, e tevékenységek esetleges felfüggesztésének időtartama (lásd különösen a C-29/91. sz. Redmond Stichting ügyben 1992. május 19-én hozott ítélet [EBHT 1992., I-3189. o.] 24. pontját, valamint a fent hivatkozott Spijkers-ítélet 13. pontját, a Süzen-ítélet 14. pontját és az Abler és társai ítélet 33. pontját).
- 34 Ezek az elemek azonban a szempontoknak csupán egy részét jelentik az összes felmerülő jelenség megítélése során, és emiatt nem lehet őket elszigetelten értékelni (lásd a fent hivatkozott Spijkers-ítélet 13. pontját; a Süzen-ítélet 14. pontját; és az Abler és társai ítélet 34. pontját).

- 35 A nemzeti bíróságnak a szóban forgó műveletet jellemző tények értékelése során figyelembe kell vennie a szóban forgó vállalkozás vagy üzlet típusát. Ebből az következik, hogy a 2001/23 irányelv értelmében vett átruházás meglétére jellemző különböző szempontok fontossága szükségszerűen a végzett tevékenységektől, a vállalkozásban, az üzletben vagy az üzletrészben alkalmazott termelési, illetve üzemeltetési módszerektől függően változik (lásd a fent hivatkozott a Süzen-ítélet 18. pontját; a C-173/96. és C-247/96. sz. Hidalgo és társai ügyben 1998. december 10-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-8237. o.] 31. pontját; és a fent hivatkozott Abler és társai ítélet 35. pontját).
- 36 Az Arbeitsgericht Düsseldorf által feltett kérdések azokat a feltételeket kívánják meghatározni, amelyek mellett úgy lehet tekinteni, hogy teljesül a figyelembe veendő tényezők egyike, nevezetesen a vagyónátruházás. A kérdést előterjesztő bíróság arra keres választ, hogy a vagyónátruházás megléte megállapításának feltétele-e, hogy a kedvezményezett a vagyont saját üzleti felhasználás céljából ruházta át.
- 37 Ezzel kapcsolatban fel kell idézni, hogy a 2001/23 irányelv 1. cikkének szövegéből következik, hogy az utóbbi hatálya – anélkül, hogy fontos lenne annak ismerete, hogy a vállalkozást átruházták-e – kiterjed az összes esetre, amelyben szerződéses viszonyok keretében változás történik a vállalkozás vagy üzlet működtetéséért felelős természetes vagy jogi személyben, aki e tényből adódóan a munkáltatói kötelezettségeket a vállalkozásnál vagy üzletnél dolgozó alkalmazottakkal szerződésben rögzíti (a fent hivatkozott Abler és társai ítélet 41. pontja és a hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 38 A fent hivatkozott Abler és társai ítélet 42. pontjában a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az a körülmény, miszerint az új ajánlattevő által átvett tárgyi eszközök nem tartoztak az elődje tulajdonába, hanem az ajánlatkérő bocsátotta azokat a rendelkezésére, nem zárhatja ki a 77/187 irányelv szerinti vállalkozás- vagy üzletátruházás meglétét.

- 39 Ezzel kapcsolatban nem tűnik úgy, hogy a vagyónátruházás megléte vizsgálatának döntő eleme az lenne, hogy az ajánlattevő által átvett vagyoni eszközöket saját üzleti felhasználás keretében használták.
- 40 E követelmény nem következik sem a 2001/23 irányelv szövegéből, sem a céljából, amely a munkavállalók védelme a vállalkozásnál vagy üzletnél történt változás esetén, és a belső piac megvalósításának elősegítése.
- 41 Ugyanezek okok miatt az a körülmény, hogy az új ajánlattevő anélkül vette át a tárgyi eszközöket, hogy ezeket saját üzleti felhasználás céljából átruházták volna rá, nem zárhatja ki a vagyónátruházás vagy a 2001/23 irányelv szerinti vállalkozás- vagy üzletátruházás meglétét.
- 42 Következésképpen azt a választ kell adni a kérdést előterjesztő bíróság első kérdésére, hogy a 2001/23/EK irányelv 1. cikkét úgy kell értelmezni, miszerint új szerződések odaítélésével kapcsolatban, és egy minden tényezőre kiterjedő vizsgálat során az e cikk szerinti üzletátruházás meglétének vizsgálatakor a saját üzleti felhasználás céljából való vagyónátruházás nem szükségszerű feltétele az eredeti ajánlattevőtől az új ajánlattevő részére történő vagyónátruházás megléte vizsgálatának.
- 43 Mivel a Bíróság válasza az első kérdésre nemleges, nem szükséges válaszolni a második kérdésre.

- 44 A nemzeti bíróságnak kell meghatároznia a fenti tényezők összességére tekintettel és teljes körű értékelés keretében, hogy az alapeljárásban megvalósult-e vállalkozás- vagy üzletátruházás. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a vagyónátruházás csupán egy szempont azon minden tényezőre kiterjedő vizsgálat során, amelyet a nemzeti bíróságnak el kell végeznie a 2001/23 irányelv szerinti vállalkozás- vagy üzletátruházás meglétének vizsgálatakor.

A költségekről

- 45 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez utóbbi bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján, a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv 1. cikkét úgy kell értelmezni, miszerint új szerződések odaítélésével kapcsolatban, a minden tényezőre kiterjedő vizsgálat során az e cikk szerinti vállalkozás- vagy üzletátruházás meglétének vizsgálatakor a saját üzleti felhasználás céljából való vagyónátruházás nem szükségeszerű feltétele az eredeti ajánlattevőtől az új ajánlattevő részére történő vagyónátruházás megléte vizsgálatának.

Aláírások